

ПРИМЉЕНО: 06. 09. 2018

1022/18

Универзитет у Бањој Луци
Факултет политичких наука
Студијски програм Социологија
Комисија за оцјену и одбрану завршног рада на II циклусу студија

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДМЕТ: Извјештај о оцјени завршног рада кандидаткиње Маје Грбић

Наставно-научно вијеће Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци је на 88. сједници одржаној дана 06.07.2017. године Одлуком, Број: 08/3.900-16/17, именовало Комисију за оцјену и одбрану завршног рада на II циклусу студијског програма Социологија под насловом „Узроци и начин манифестације трансформације брака у савременом друштву“, кандидаткиње Маје Грбић, у сљедећем саставу:

1. Проф. др Иван Шијаковић, редовни професор, ужа научна област Теоријска социологија, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, предсједник;
2. Проф. др Драгана Вилић, ванредни професор, ужа научна област Теоријска социологија, Економски факултет Универзитета у Бањој Луци – ментор;
3. Бојана Вукојевић, МА, виши асистент, ужа научна област Посебне социологије, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, члан.

Након што је прегледала и анализирала завршни рад кандидаткиње, Комисија подноси Наставно-научном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени завршног рада на II циклусу студијског програма Социологија под насловом „Узроци и начин манифестације трансформације брака у савременом друштву“.

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТКИЊИ

Кандидаткиња Маја Грбић је рођена 08.08.1988. године у Карловцу, Република Хрватска. Завршила је Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, Студијски програм Социологија, 2012. године, и стекла је академско звање дипломирани социолог (240 ECTS).

I – ПРИКАЗ СТРУКТУРЕ РАДА

Завршни рад на II циклусу (мастер) студија кандидаткиње Маје Грбић има 77 страна. Рад је структуриран на следећи начин:

УВОД

I МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА

1. Научни опис појаве
2. Приступ предмету истраживања и његово одређење
 - 2.1. Дефиниције основног појма у истраживању – брака
3. Научни циљ истраживања
4. Хипотетички оквир
5. Методе и технике истраживања
6. Значај истраживања

II ЧИНИОЦИ КОЛИ СУ БИТНО УТИЦАЛИ НА ПРОМЈЕНЕ У БРАКУ

1. Сексуалне револуције
2. Феминистички покрети и борба за промјену положаја жене у приватној и јавној сфери
 - 2.1. Образовање жена
 - 2.2. Укључивање жена у сферу доходног рада
3. Промјене у сфери рада
4. Индивидуализам

III РАЗВОЛНЕ ПРОМЈЕНЕ БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА У САВРЕМЕНОМ ДРУШТВУ

1. Сексуална и наталитета декомпозиција брака – промјена друштвене функције брака
2. Промјене значаја и доживљаја брака – од економског аранжмана до „емоционалне комуникације“
3. Повећање стопе развода брака

IV ПРОМЈЕНА ОБРАСЦА БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА – НОВИ ОБЛИЦИ ПАРТНЕРСКИХ ОДНОСА

1. Кохабитација
2. Римериц аранжмани
3. Бракови без дјете
4. Хомосексуална партнерства

V ПОСЉЕДИЦЕ ПРОМЈЕНЕ БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА НА ПОЈЕДИНЦА И ДРУШТВО

1. Утицај промјена брачних (партнерских) односа на породицу и друштво (смањење стопе фертилитета, целибат, самачка домаћинства)
2. Медикализација брака – рјешење проблема дестабилизације брачних (партнерских) односа

ЗАКЉУЧАК

ЛИТЕРАТУРА

ПОПИС ТАБЕЛА, ГРАФИКОНА И СЛИКА

У уводном дијелу рада кандидаткиња Маја Грбић дефинише основни појам у истраживању – брак и износи основни проблем истраживања - трансформација брачних (партнерских) односа од 60-их година 20. вијека наовамо, указујући на потребу анализе бројних узрока ове трансформације, као и начина како се она манифестује.

У првом дијелу рада МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА кандидаткиња даје методолошки оквир истраживања: предмет рада, приступ предмету истраживања и његово одређење, научни циљ истраживања, хипотетички оквир, методе и технике истраживања и значај истраживања. Примијењена методологија истраживања у раду биће детаљно приказана у другом дијелу овог Извјештаја.

Како би детаљно приступила предмету истраживања и анализира га, кандидаткиња Маја Грбић даље структурира рад кроз сљедећа поглавља:

Други дио рада насловљен „ЧИНИОЦИ КОЈИ СУ БИТНО УТИЦАЛИ НА ПРОМЈЕНЕ У БРАКУ“ доноси сазнања у вези с чиниоцима који су од средине 60-их година 20. вијека, најприје у развијеним земљама, а касније у већини других земаља, имали значајан утицај на промјене у брачној дијади – подривање традиционалних образаца и форми партнерских (и породичних) односа. Кандидаткиња у раду издваја само неке чиниоце који су довели до ове промјене и детаљно их анализира: *сексуалне револуције, феминистичке покрете и борбу за промјену положаја жена у приватној и јавној сфери (образовање жена и њихово укључивање у сферу доходног рада), промјене у сфери рада и индивидуализам*. Сексуалне револуције су утицале на промјену друштвених ставова у односу на сексуално понашање мушкараца и жена, то јест на промјену дотад важећих норми у сфери сексуалности. Посљедице тога огледају се у: сексуалној и наталитетној декомпозицији брака,

„непрокреативном“ приступу сексуалности, различитим формама породичних односа и сл. Анализом историјског развоја идеја и дјеловања активисткиња кроз феминистички покрет, кандидаткиња Маја Грбић је дошла до увида у конкретне резултате њихове борбе за промјену положаја жене у приватној и јавној сфери – најприје, остваривање одређених права (на образовање, на рад, на посједовање имовине и сл.), касније, остваривање репродуктивних права и слобода и сл. У вези са овим, кандидаткиња је посебно усмјерила пажњу на образовање жена (механизам остваривања родне равноправности и побољшања укупног положаја жене у друштву) и укључивање жена у сферу доходног рада (проширивање социјалног простора дјеловања жене). Прилика да се жене образују, то јест да стичу нова знања и вјештине који им омогућују укључивање у сферу доходног рада, а самим тим и претпоставке за самосталну економску егзистенцију, била је претпоставка за остваривање независности жене од партнера и других чланова породице, самосталности и слободе избора, смањивање ризика од сиромаштва, промјену у родним односима моћи, боље преговарачке позиције у партнерским и другим односима. Тежња мушкараца и жена, поготово жена, за остварењем професионалне аспирације утиче на одлагање склапања брака, одлучивање за остваривање у родитељској улози у каснијој животној доби, а што има за посљедицу рађање мањег броја дјеце. То, дакле, има посљедице за друштво у цјелини – од броја рођене дјеце зависи могућност демографског обнављања друштва, долази до неравнотеже између радно акативног и издржаваног броја особа, оптерећења фондова социјалне сигурности и сл. Укључивањем у сферу доходног рада, жене су ослобођене од укоријењених схватања да су њихове примарне улоге мајке супруге и домаћице, иако оне и даље имају велике обавезе у породичном домаћинству. Промјене у сфери рада које се јављају као посљедица промјена у глобалној економији и технолошком напретку, такође, имају утицај на природу интимних односа људи у савременом друштву. Нове технологије у раду су избрисале границе између радне и приватне сфере што омогућује уштеду на простору и времену – обављање послова од куће, комбиновање радних и породичних обавеза. Међутим, овакав начин организације рада одузима вријеме које би партнери могли да проведу заједно. Промјене у раду имају посљедице и на нестабилност прихода, а то даље утиче на одлуку о склапању брака, његовог одлагања, престанка трајања и сл. Кандидаткиња у раду анализира и (нови) индивидуализам као културни образац који истиче примат појединца над свим облицима друштвености, па и у партнерским односима. Савремено друштво и либералне тенденције у њему истичу у први план потребу за индивидуалном афирмацијом и потврђивањем способности појединца, његове амбиције и жеље, а што се преноси и на партнерски и породични живот. Такве тежње се често испољавају у виду самодовољности и ишчезавањем сваког осјећаја за другог, а што је у супротности са сваким обликом заједничког (партнерског и породичног) живота. Форме заједничког живота се мијењају ширењем динамике индивидуализације на партнерство и породицу.

У трећем дијелу рада „РАЗВОЈНЕ ПРОМЈЕНЕ БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА У САВРЕМЕНОМ ДРУШТВУ“ кандидаткиња указује на важне промјене које су се од 60-их година 20. вијека испољиле у браку и у сфери интимности: *наталитетна и сексуална декомпозиција брака* (А. Милић), *промјене значаја и доживљаја брака од стране мушкараца и жена и повећање стопе развода брака*. Наталитетна и сексуална декомпозиција брака подразумијева да у партнерским односима, од посматраног периода, нису више нужно присутна три важна момента грађанског брака: кохабитација (заједнички живот), копулација (сексуално спајање одраслих особа путем брака) и легитимација (законско признање тог односа и потомства). Брак више не представља једини друштвено пожељни оквир за репродукцију и легитимацију полних односа. У погледу својих контролних функција, брак је толико ослабио да не може више да врши контролу над сексуалним и репродуктивним понашањем одраслих. Сексуалност се више не везује за рађање дјеце (прокреација), па самим тим та контролна функција брака сада губи своју важност. Дјеца рођена ван брака имају исто законско признање као и дјеца рођена у браку. Све више постаје прихватљив живот у пару без законског признања (кохабитација). Бракови на раздаљину (living apart together, тзв. LAT форме) у развијеним друштвима су присутни, као и трајно одустајање од партнерства (целибат) и бракови без дјеце (тзв. „празни“ бракови). Кандидаткиња наводи као индикатор трансформације брачног модела и повећање просјечне старости партнера када ступају у брак, а посљедица тога јесте смањење броја рођене дјеце и старење становништва. Друга важна развојна промјена брачних односа у савременом друштву јесте промјена значаја и доживљаја брака од старане мушкараца и жена – од брака као економског аранжмана до „емоционалне комуникације“ (Е. Гиденс). Ово је имало за посљедицу помјерање од брака као институције ка партнерству или „чистој вези“ (Е. Гиденс), то јест мање-више трајном односу заснованом на узајамној привлачности и афективној повезаности партнера, љубави, задовољству, ослобођеној сексуалности. Овај крхки основ савременог партнерства чини да се оно лако раскида, али лако поново успоставља. Дакле, ово померање од брака као институције ка партнерству довело је до промјене садржаја, форме и суштине самог партнерског односа. Кандидаткиња у раду анализира развод брака као један од најзначајнијих трендова који се одразио на породичне и партнерске обрасце у многим земљама. Иако развод брака датира од самих почетака брака, у многим друштвима партнерима није било омогућено право на легитимно и легално поништавање брака све до друге половине 20. вијека. Од тог периода, под утицајема промјена које је кандидаткиња претходно анализирала у раду, дошло је до повећања стопе развода брака – у почетку је ова стопа износила 10% од свих склопљених бракова, касније се константно повећавала - сада у неким развијеним земљама износи 50%. Ово је утицало на појаву нових партнерских и породичних односа и облика („имериц“ аранжмани, реконструисане породице и сл.).

Резултати развојних промјена брачних (партнерских) односа у савременом друштву анализирају се у четвртом дијелу рада означеном „ПРОМЈЕНЕ ОБРАСЦА БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА – НОВИ ОБЛИЦИ ПАРТНЕРСКИХ ОДНОСА“. Овдје кандидаткиња анализира нове форме партнерских односа у савременом друштву: *кохабитација, римерици аранжмани, бракови без дјеце и хомосексуална партнерства*. Нови облици партнерских односа немају увијек правни легитимитет као грађански брак, што јасно указује да легитимација партнерског односа ишчезава из савремених партнерских облика. Из овог разлога постаје све више раширена кохабитација, то јест облик привремених и/или сталних партнерских веза као алтернатива конвенционалном брачном животу и који, у одређеној мјери, указује на кризу грађанског брака. Узроци раширености кохабитације могу се тражити у промјени положаја жене оствареним правом на образовање, на самостално стицање прихода и доношење одлука у вези са ступањем у партнерски однос и његовој форми. Временом, права и обавезе између партнера у кохабитацији се изједначавају као у грађанском браку, а дјеца рођена изван брака или из оваквог односа имају иста права као и она рођена у браку. Захваљујући либерализацији закона којима се омогућује прекид брачне заједнице, слабљењем традиције и ставова у вези са уређењем брака, еманципацији жена, успостављањем нових вриједности и основе на којој се заснива партнерски однос, већина људи у савременом друштву се опредјељује да по окончању једног партнерског односа поново ступи у нови (remarriage). Ово јасно указује да је и даље код људи присутна тежња ка партнерству. Разлог овоме није увијек афективна повезаност између партнера, већ и економски разлози – обједињавањем два прихода обезбјеђују се услови за квалитетнију егзистенцију и смањује се ризик од сиромаштва. Бракови без дјеце, вољно, свјесно одустајање партнера од остварења у родитељској улози (вољни стерилитет), јесте појава која се запажа у савременом друштву. Овим се јасно показује да људи данас другачије доживљавају значај партнерских односа, гдје се вриједност односа не процјењује остварењем у родитељској улози, већ задовољством које им тај партнерски однос пружа. Промјене у сфери сексуалности, односно ослобађањем тијела од репродуктивне сексуалности, од средине прошлог вијека омогућиле су успостављање различитих партнерских односа који не морају бити уоквирени браком и породицом. Сексуалност, која се строго дефинисала у односу на брак и легитимност, сада скоро нема везе с њима. Она више није подређена хетеросексуалности. Овим је јасно направљен структурални заокрет ка новим облицима заједничког живота, као што су хомосексуална партнерства и која временом добијају друштвено одобравање и признање. Тек од 80-их година прошлог вијека у нордијским земљама се законом регулише заједница истополних партнера тзв. регистровано партнерство, док су у неким земљама почетком овог миленијума истакнути захтјеви да се овим особама омогући склапање брака и усвајање биолошке дјеце њихових партнера. У погледу стабилности ових веза, резултати истраживања показују да су оне, у односу на

хетеросексуалне заједнице, испољиле високу нестабилност, краткотрајност, али да је код хетеросексуалних и хомосексуалних особа подједнако присутна жеља за ступањем у партнерски однос.

У петом дијелу рада кандидаткиња Маја Грбић анализира посљедице свих ових промјена на појединце и друштво те означава овај дио рада „ПОСЉЕДИЦЕ ПРОМЈЕНЕ БРАЧНИХ (ПАРТНЕРСКИХ) ОДНОСА НА ПОЈЕДИНЦА И ДРУШТВО“. Од бројних посљедица, кандидаткиња издваја и анализира сљедеће: *снижавање стопе (брачног) фертилитета, распрострањеност трајног одустајања од партнерства (целибат), повећање броја домаћинства самаца и медијализација брака*. Узроци смањивања стопе (брачног) фертилитета, које се испољило 60-их година 20. вијека и које се константно наставило досад, налазе се у: економској самосталности и независности жена која је промијенила њихов однос према браку, успостављању контроле над репродуктивним процесима (проналазак контрацептивних средстава), тежњи жена за остварењем професионалне афирмације која је утицала на њихову одлуку за остварење у родитељској улози у каснијој животној доби и сл. Ово се одразило на друштво – од броја рођене дјеце зависи његов опстанак, повећање старог становништва, оптерећење фондова социјалне сигурности и сл. Уз смањење стопе склопљених бракова и повећања стопе развода брака, у савременом друштву је присутно све више особа које живе ван брака (или заједнице) и у самачким домаћинствима. Иако ова два појма нису истовјетна, кандидаткиња је у раду анализирала учесталост појаве целибата (особе које имају више од 50 година живота које нису никада ступиле ни у какав облик партнерског односа), која може да буде индикатор смањења популарности брака у одређеној популацији. Новија истраживања показују да све више људи бира живот ван брака и партнерског односа и да им тај избор доноси задовољство. Уз ово, долази до повећања и домаћинства самаца, која се, према резултатима истраживања, често суочавају с ризиком сиромаштва. Све ове промјене одражавају слободу избора нових различитих животних стилова у савременом друштву. Промјене у савременом друштву и захтјеви који се постављају пред појединце (професионални, обезбјеђивање материјалних услова за егзистенцију и сл.) доводе до удаљавања и отуђивања партнера, нарушавају њихов однос и сл. Партнери често нису у могућности сами да одговоре на проблем дестабилизације партнерских односа, који се у савременом друштву почиње третирати као медицински проблем, стога се обраћају стручним лицима за помоћ (социолози, социјални радници, психолози и др.). Ово јасно указује на значај који партнерски однос има за појединце, упркос смањењу потребе да тај однос има легитимно признање.

У закључном разматрању, кандидаткиња Маја Грбић је сумирала резултате теоријског истраживања узрока и начина трансформације брачних (партнерских) односа у савременом друштву, као и посљедица које она има за појединце и друштво. Детаљном анализом

чиниоца који су утицали на промјене у браку, развојних промјена брачних (партнерских) односа у савременом друштву, резултата ових развојних промјена - нових облика партнерских односа, те њихових посљедица за појединца и друштво, кандидаткиња Маја Грбић је одговорила на питања којима је дефинисала свој предмет истраживања и потврдила основну хипотезу истраживања да су различите друштвене промјене које су се манифестовале од 60-их година 20. вијека досад (сексуалне револуције, индивидуализам, еманципација жена и сл.) утицале на промјене у брачним (партнерским) односима, то јест на настанак нових брачних (партнерских) облика.

У попису литературе и других извора, кандидаткиња Маја Грбић је навела 63 референце које је користила у раду – научни радови у часописима, монографије, уџбеници, и правилно наведени интернетски извори.

На крају рада кандидаткиња Маја Грбић је направила попис табела, графикона и слика који су приказани у раду.

II – ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет овога рада јесу узроци и начин манифестације трансформације брака у савременом друштву. Значајне друштвене промјене које су захватиле најприје развијена друштва 60-их година 20. вијека (сексуална револуција, еманципација жена, индивидуализам и сл.) имале су велики утицај на декомпозицију брака и партнерства. Њихова развојна манифестација огледала се у промјени доживљаја партнерских односа, у транзицији од брака као институцији ка партнерству (емоционалној комуникацији, афективној повезаности партнера, задовољству и сл.), у сексуалној и наталитетној декомпозицији брака и учесталости развода брака. Дакле, постојеће брачне заједнице испољавају све више нестабилности, грађански брак је доживио озбиљну кризу, дошло је појаве нових облика партнерских односа (кохабитација, римериц аранжмани, бракови без дјецe, истополна партнерства). Посљедице ових промјена за појединца и друштво су бројне: смањење стопе (брачног) фертилитета, учесталост целибата, повећање броја домаћинстава самаца и медиализација брака.

Хипотетички оквир рада

Сходно дефинисаном предмету истраживања, кандидаткиња је поставила радну хипотезу: Различите друштвене промјене (сексуална револуција, еманципација жена, индивидуализам и сл.) јесу узроци промјена у брачним (партнерским) односима (доживљај партнерског односа, сексуална и наталитетна декомпозиција брака и развод брака) и начину њихове манифестације (нови облици партнерских односа).

С циљем доказивања радне хипотезе, кандидаткиња је формулисала неколико помоћних хипотеза:

- Деинституционализација брака јесте последица сексуалне и наталитетне декомпозиције брака;
- Нови облици партнерских односа резултат су транзиције брака ка партнерству;
- Промјене у браку и партнерским односима утичу на појединце, породицу и друштво у цјелини.

Методолошки оквир рада

Како би се постављене хипотезе ваљано истражиле (доказале или оповргнуле) и дошло до задовољавајућег нивоа и обима истраживања, у раду је извршена анализа домаће и стране литературе и других извора, резултата до сада спроведених научних социолошких истраживања те тематских чланака и база података. Овим је остварен шири увид у посматрану појаву, а што је омогућило расвјетљавања узрочно-посљедичне везе између постављених циљева, нивоа потребних знања и постигнутих резултата овог теоријског истраживања.

У овом истраживању је коришћена теоријско-појмовна анализа основног појма брака, као и анализа различитих друштвених узрока промјене брачних (партнерских) односа, нових партнерских облика те различитих последица ових промјена за појединце, породицу и друштво. Анализирани су статистички подаци међународних институција (European Commission, UNICEF i sl.), на основу којих је мјерена учесталост, распрострањеност и интензитет промјене брачних (партнерских) односа у савременом друштву. Коришћена је упоредна анализа облика брачних односа и њихових функција у различитим временским периодима, различитим друштвеним условима, поредиле карактеристичне промјене ових облика, на основу којих су изведени неки карактеристични ставови и законитости њиховог развоја.

III – РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС РАДА

Научна оправданост овог истраживања огледа се у чињеници да се једна од најстаријих друштвена институција – брак, који је у савременом друштву деинституционализован (помјерање од институције ка партнерству), поново поставља као тема социолошког истраживања. Брак као друштвена институција од 60-их година 20. вијека престаје бити тема социолошког истраживања – пажња се помјера ка породици и проблемима са којима се она

суочава. Имајући у виду да се друштво стално мијења, те да ове промјене утичу на брачне (партнерске) односе, резултати и научни допринос овог истраживања огледају се у упознавању наше академске и научне заједнице са основним узроцима промјене брака у савременом друштву, манифестацијом те промјене, као и њеним посљедицама за појединце, за породицу и за друштво. У овом погледу, можемо издвојити најзначајније резултате истраживања:

- Идентификовање битних друштвених узрока промјена функција брака у савременом друштву;
- Утврђивање и анализа развојних промјена брачних (партнерских) односа (промјена доживљаја партнерских односа, сексуална и наталитетна декомпозиција брака и развод брака) и интензитет испољавања те промјене у односу на грађански брак;
- Објашњење и упознавање с начином манифестације промјена брачних (партнерских) односа, то јест новим облицима партнерских односа у савременом друштву;
- Указивање на посљедице које ова трансформација брачних (партнерских) односа има за појединце, за породицу и за друштво.

Ово истраживање има и *друштвену* оправданост, јер његове резултате могу да користе различите друштвене институције које се баве браком/партнерским односима, у погледу бољег разумијевања проблема са којима се партнери суочавају у савременом друштву и доприноса унапређењу брачних (партнерских) и породичних односа.

IV – ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

Именована Комисија за оцјену и одбрану завршног (мастер) рада „Узроци и начин манифестације трансформације брака у савременом друштву“ сматра да је кандидаткиња Маја Грбић спровела истраживање у складу са пријављеном темом, да њен рад садржи све неопходне елементе научног рада те да представља самосталан и оригиналан допринос теоријском дискурсу савремене социологије. Рад у потпуности задовољава потребну структуру и претпостављене методолошке услове.

У претходном поступку је извршена провјера овог мастер рада путем софтвера за откривање плагијата, а у складу са чланом 3. *Правилника о поступку провјере завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци* о чему достављамо потврду у прилогу. Резултати софтверске анализе показали су да је индекс сличности 5 (пет) одсто, након чега су извршене неопходне корекције и отклоњени наведени недостаци.

Имајући у виду да завршни рад на II циклусу (мастер) студија кандидаткиње Маје Грбић представља значајно истраживање у вези трансформацијом брачних (партнерских) односа у савременом друштву, чиме се друштвена институција брак ставља, након више од пола вијека, у средиште социолошких истраживања, Комисија

ПРЕДЛАЖЕ

Наставно-научном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци да кандидаткињи Маји Грбић одобри јавну одбрану завршног рад на II циклусу (мастер) студија на тему: „Узроци и начин манифестације брака у савременом друштву“.

Бања Лука, септембар 2018. године

Комисија:

Проф. др Иван Шијаковић, предсједник

Проф. др Драгана Вилић, ментор

Бојана Вукојевић, МА, члан

Број:08/1.902/18

Датум: 13.07. 2018.

На основу члана 3. Правилника о поступку провјере оригиналности завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци број 02/04-3.2688-4/17 од 28.09.2017. године издаје се

У В Ј Е Р Е Њ Е

Овим се потврђује да је мастер рад кандидаткиње Маје Грбић под називом „Узроци и начин манифестације трансформације брака у савременом друштву“ провјерен путем званичног софтвера за откривање плагијата дана 09. 07. 2018. године.

Шеф библиотеке

Јелена Кујала

Продекан за научноистраживачки рад

[Signature]

ДОСТАВЉЕНО:

- Ментору
- А/А